

gensen om, hvilken del af den ligestilling, vi indførte i 2005, der så er tilbage.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes egentlig, jeg har svaret på det spørgsmål. Altså, den prioritering er en del af en aftale i forbindelse med finansloven, og længere er den ikke.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er ganske enkelt et af de tyndeste svar, vi har fået i Folketinget i nyere tid.

Pointen er jo, at hr. Per Ørum Jørgensen overhovedet ikke kan svare, for med den ændring, vi laver her, er der intet tilbage af den ligestilling mellem folk, der lever i ægteskabslignende forhold, og folk, der lever i ægteskab. Det er jo sandheden, og derfor prøver hr. Per Ørum Jørgensen at tage uld i mund og snakke fuldstændig udenom.

Dertil kommer, at hr. Per Ørum Jørgensen har nægtet at diskutere proces hele dagen, og hvorfor har hr. Per Ørum Jørgensen det? Fordi Det Konservative Folkeparti endnu en gang er blevet tromlet og trynet af Dansk Folkeparti og Venstre og dermed står tilbage uden nogen som helst indflydelse på den sag, hvor man endda nu har haft hele to konservative ministre involveret.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg beundrer hr. Simon Emil Ammitzbøll for hans ihærdighed i forbindelse med den debat og de motiver og politiske konklusioner, der bliver draget på baggrund af et gebyr på 430 kr.

Jeg vil bare slå fast en gang for alle: Det Konservative Folkeparti er en del af regeringen, og det er der, vi har vores indflydelse, og vi er meget glade og tilfredse med at være en del af regeringen. Vi har det bedst, når vi er i regering. At gøre det her til et spørgsmål om, hvorvidt vi har indflydelse i forhold til Dansk Folkeparti, er et spørgsmål, om regeringen har indflydelse i forhold til Dansk Folkeparti, og selvfølgelig har regeringen indflydelse.

Jeg har svaret på spørgsmålet fra hr. Simon Emil Ammitzbøll, og jeg har også klart tilkendegivet, at vi står fast ved det signal, der blev sendt i forbindelse med navneloven i 2005.

Formanden:

Tak til hr. Per Ørum Jørgensen, og så er det fru Charlotte Fischer som ordfører.

Charlotte Fischer (RV):

Det her lovforslag, der indfører et gebyr i forbindelse med navneændringer, er først og fremmest en ideologisk sejr for Dansk Folkeparti, som jo i sin tid stod uden for det her lovforslag, fordi man slet ikke kunne leve med ånden i lovforslaget. Det handlede bl.a. om, at lovforslaget side stillede folk, der bor sammen, med folk, der lever i ægteskab. Det er det ene.

Det andet er, at jeg vil karakterisere det her lovforslag som en slags pinlig hovsæløsning for regeringen, for ikke alene er det her gebyr jo i modstrid med ånden i loven, som er sidestilling mellem dem, der bor sammen, og dem, der lever i ægteskab; det går også helt på tværs. Vi har en revisionsklausul i loven, som siger, at det hele skal på bordet igen i 2008 og 2009. Og hvad gør man nu? Man indfører et gebyr, og nu skal det pine død gå hurtigt, så over hals og hoved skal vi altså vedtage den her lov.

Vi synes, at det på enhver måde er en forkastelig proces, og vi synes også, at det er mærkeligt, at en regering kan gå ind og indføre en lov, der så grundlæggende er i modstrid med ånden i den overordnede lov på det her område.

Det er ikke så lang tid siden, at vi gennemførte den her navnelov, og for os var det helt afgørende, at man på navneområdet gik ind og side stillede gifte og samboende. Sådan er Danmark i dag. Folk bor sammen, folk gifter sig, og det gør de ud fra alle mulige bevæggrunde, men det er ikke os, der skal gå ind og kvalificere, hvorvidt det er bedre at være gift end at bo sammen. Det er folks helt private afgørelse.

Nu indfører vi så det her gebyr, og man kan jo godt bagatellisere det og sige: Herregud, 430 kr. kan jo ikke gøre så meget, og det er også blevet sagt. Vi synes, det handler om principper for os. Vi synes, det skriger til himlen, når man på den ene side indfører en lov og står på den her talerstol og gør sig store anstrengelser for at sige, at det her handler om principper, at det her handler om at sige til befolkningen: Vi er et moderne samfund, hvor nogle vælger at bo sammen og nogle vælger at gifte sig, men det ene er ikke bedre end det andet, og derfor skal alle have samme muligheder for at tage nye navne, der er ikke noget, der er bedre end andet – og så på den anden side ikke særlig lang tid efter, ikke engang 2 år efter står her igen og siger, at det al-